

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Sylwia Mulewska

Przy udziale Prokuratora Ewy Grykowskiej

po rozpoznaniu w dniach: 19 listopada 2014 roku, 17 grudnia 2014 roku sprawy:

A. L. s. N. i G. z domu B.

Urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. W okresie od 14 maja do 01 czerwca 2014 roku w M. i S., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnego rodzaju produktów spożywczych i przemysłowych, a w szczególności:

a) W dniu 14 maja 2014 roku w M. zabrał w celu przywłaszczenia czekolady, zestawy kosmetyczne i dezodoranty łącznej wartości 213 zł 13 gr na szkodę A. B. Sp. J.

b) W dniu 17 maja 2014 roku w S. zabrał w celu przywłaszczenia 7 sztuk czekolad wartości 82 zł 53 gr na szkodę A. B. Sp. J.

c) W dniu 20 maja 2014 roku w S. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia 3 litrowe butelki wódki marki Absolut wartości 158 zł 70 gr na szkodę (...) Sp. z o.o. lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został zatrzymany przez pracowników

d) W dniu 22 maja 2014 roku w S. zabrał w celu przywłaszczenia karton papierosów marki Marlboro Light wartości 139 zł 90 gr na szkodę (...) Spółem w S.

e) W dniu 24 maja 2014 roku w S. zabrał w celu przywłaszczenia karton papierosów marki LM wartości 137 zł na szkodę E. G. (1)

f) W dniu 25 maja 2014 roku w S. zabrał w celu przywłaszczenia 1 butelkę brandy marki Stock wartości 54 zł 99 gr na szkodę (...) S.A.

g) W dniu 31 maja 2014 roku w S. usiłował zabrać w celu przywłaszczenia 3 butelki whisky marki Johny Walker wartości 209 zł 87 gr na szkodę (...) S.A. lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż przedmioty zaboru zostały mu odebrane

h) W dniu 01 czerwca 2014 roku w S. zabrał w celu przywłaszczenia karton papierosów marki Viceroy wartości 127 zł na szkodę W. K.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zb. art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. W okresie od 02 do 21 października 2012 roku i od 03 sierpnia 2013 roku do 13 czerwca 2014 roku w S. uporczywie uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku opieki poprzez nielożenie na utrzymanie małoletniego syna J. M. narażając go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych

tj. o przestępstwo z art. 209 § 1 kk

I. Oskarżonego A. L. uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów, z tym, że zmienia opis czynu z punktu I podpunktu a) w ten sposób, że uznaje oskarżonego za winnego tego, że : w dniu 14 maja 2014 roku w M. zabrał w celu przywłaszczenia zestaw kosmetyczny i szampon o łącznej wartości około 50 złotych i za czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia na podstawie art. 278 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 14 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a za czyn opisany w punkcie II aktu oskarżenia na podstawie art. 209 § 1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę łączną w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

III. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego A. B. Sp. J. w B. kwotę 132,53 (sto trzydzieści dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

IV. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółem w S. kwotę 139,90 (sto trzydzieści dziewięć złotych dziewięćdziesiąt groszy) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

V. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej E. G. (1) kwotę 137 (sto trzydzieści siedem złotych) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

VI. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwotę 54,99 (pięćdziesiąt cztery złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

VII. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego W. K. kwotę 127 (sto dwadzieścia siedem złotych) złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

VIII. Przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. S. kwotę 620 (sześćset dwadzieścia złotych) złotych w tym Vat w kwocie 116 (sto szesnaście złotych) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego sprawowanego z urzędu.

IX. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 299/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 20 maja 2014 roku około godziny 14-tej A. L. udał się do sklepu (...) w S. i chodząc po terenie sklepu włożył do swojego plecaka 3 litrowe butelki wódki Absolut o łącznej wartości 158,70 złotych, następnie nie uiszczając należności przeszedł za linię kas i zmierzał w kierunku wyjścia. Powyższą sytuację zauważyła kierowniczką sklepu (...), udała się za A. L., który na widok podążającej za nim kierowniczką sklepu podjął ucieczkę i porzucił plecak z zawartością skradzionych rzeczy.

W dniu 22 maja 2014 roku A. L. w sklepie (...) w S. dokonał kradzieży kartonu papierosów marki M. (...) o wartości 139,90 złotych. Świadkiem tej kradzieży była kierowniczką sklepu (...), która na widok oddalającego się A. L. próbowała go zatrzymać jednak bezskutecznie, ponieważ uciekł pomiędzy zabudowaniami.

W dniu 24 maja 2014 roku A. L. udał się do sklepu „U (...) przy ulicy (...) w S. i poprosił ekspedientkę E. G. (1) o sprzedaż kartonu papierosów marki LM niebieskie, sprzedawczynie położyła karton papierosów na ladzie, wówczas A. L. poprosił o wódkę (...), gdy sprzedawczynie odwróciła się, aby sięgnąć po wódkę A. L. chwycił karton papierosów i wybiegł ze sklepu. E. G. (1) wybiegła za nim, ale nie zdołała dogonić sprawcy, ponieważ szybko się oddalił w kierunku ulicy (...). Wartość skradzionego kartonu papierosów wynosi 137 złotych

W dniu 25 maja 2014 roku A. L. udał się do sklepu (...) S.A. w S.. Gdy A. L. wszedł do sklepu, sprzedawczynie N. W. od razu rozpoznała, że jest to A. L., który wielokrotnie dokonywał kradzieży w tym sklepie. A. L. poprosił sprzedawczynie N. W. o sprzedaż wina, sprzedawczynie oddaliła się po wino i gdy wracała niosąc wino, A. L. wskoczył na ladę i chwycił z regału butelkę brandy marki S. o wartości 54,99 złotych, a następnie szybko wybiegł ze sklepu.

W dniu 14 maja 2014 roku A. L. przebywał w M.. Około godziny 15-stej udał się on do sklepu (...). W tym czasie w sklepie monitoring śledziła sprzedawczynie J. I., która zauważyła, że A. L. włożył do koszyka kilka zestawów kosmetyków, a jeden taki zestaw włożył pod bluzkę. Gdy J. I. wyszła na teren sklepu to A. L. ze sklepu zdążył już uciec.

W dniu 31 maja 2014 roku A. L. udał się do sklepu (...) przy ulicy (...) w S., gdzie włożył do koszyka 3 butelki whisky marki J. W., a później schował te rzeczy pod ubranie i zaczął oddalać się w kierunku zamkniętej bramki przy kasie i wówczas obserwujący całą sytuację R. R. zatrzymał A. L., który wyjął butelki z alkoholem i zaczął je wykladać do koszyka z ubraniami, w momencie gdy R. R. usiłował doprowadzić sprawcę do biura kierownika, A. L. uciekł.

W dniu 17 maja 2014 roku A. L. udał się do sklepu (...) przy ulicy Pałacowej w S.. W sklepie tym dokonał on kradzieży 7 sztuk czekolad wartości 82,53 złotych. Świadkiem sytuacji podczas, której A. L. zabiera z koszyka czekolady, odstawia koszyk i ucieka była sprzedawczynie A. K. (1), która o kradzieży poinformowała kierowniczkę sklepu.

W dniu 1 czerwca 2014 roku A. L. przyszedł do sklepu przy ulicy (...) w S. i poprosił sprzedawczynie A. K. (2) o sprzedaż kartonu papierosów, sprzedawczynie położyła karton papierosów o wartości 127 zł na ladę, wówczas A. L. poprosił o sprzedaż wódki, w momencie gdy sprzedawczynie odwróciła się, aby sięgnąć po alkohol, A. L. chwycił karton papierosów i wybiegł ze sklepu.

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Wydziału III Rodzinnego i Nieletnich z dnia 9 kwietnia 2013 roku sygn. akt III RC 142/13 zasądzono od A. L. na rzecz małoletniego syna J. M. kwotę po 300 złotych miesięcznie tytułem alimentów. A. L. nigdy nie uiścił żadnej kwoty na poczet alimentów, a ponadto nie interesuje się swoim synem i w żaden sposób nie łoży na jego utrzymanie.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o zeznania świadków: J. B., E. G. (1), E. G. (2), A. K. (2), J. S., A. K. (1), N. W., A. G., W. B., E. A., J. I., R. R., B. M., I. M., R. T. oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony A. L. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że kradzieży sklepowych dokonywał, ponieważ jest on uzależniony od narkotyków i potrzebował pieniędzy na narkotyki.

Podczas rozprawy oskarżony wyjaśnił, że w sklepie w M. nie ukradł dezodorantów ani czekolad, ukradł on tam tylko jeden zestaw kosmetyków marki A. i szampon odnośnie zarzutu z pkt II aktu oskarżenia oskarżony wyjaśnił, że nie pracował i nie płacił na utrzymanie syna.

Sąd zważył co następuje :

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył konsekwentne wyjaśnienia. Sąd nie zakwestionował wyjaśnień oskarżonych albowiem w sposób logiczny i spójny z innymi dowodami przedstawił cały sposób jego zachowania. Również na przymiot wiarygodności zasługują zeznania świadków : J. B., E. G. (1), E. G. (2), A. K. (2), J. S., A. K. (1), N. W., A. G., W. B., E. A., J. I., R. R. albowiem świadkowie ci złożyli zeznania spójne z treścią wyjaśnień oskarżonego i pozostałym materiałem dowodowym.

Odnosząc się do kwestii kradzieży dokonanej przez oskarżonego w dniu 14 maja 2014 roku w sklepie (...) w M., to w ocenie Sądu treść wyjaśnień oskarżonego i pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na przypisanie oskarżonemu kradzieży wszystkich artykułów wymienionych w opisie czynu. Zdaniem Sądu nie ma podstaw, aby odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, w której twierdził on, że dokonał kradzieży tylko jednego zestawu kosmetyków i szamponu. Treść wyjaśnień oskarżonego znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków : J. I. i J. B.. Otóż z relacji świadka J. I. wynika, że w momencie gdy oglądała na zapleczu monitoring zauważyła mężczyznę, który do koszyka włożył kilka zestawów kosmetyków, a następnie wyjął z koszyka jeden zestaw kosmetyków i schował go pod bluzkę, gdy świadek wyszła z zaplecza w celu sprawdzenia czy doszło do kradzieży, mężczyzny tego już w sklepie nie było, a zestawu kosmetyków, które włożył do koszyka, oprócz jednego zestawu, który schował pod bluzkę, zostały w koszyku. Świadek J. B. – kierownik sklepu (...) w M. zeznała, że obejrzała monitoring, który zarejestrował sytuację kiedy mężczyzna chowa pod koszulkę zestaw kosmetyków. Świadek dodała, że po sprawdzeniu stanu towaru w sklepie okazało się, że brakuje kosmetyków oraz artykułów spożywczych takich jak kawy i czekolady, których łączna wartość wynosi 213,13 złotych. Świadek J. B. w swoich zeznaniach podkreśliła, że regały z kawami i czekoladami znajdują się poza zasięgiem monitoringu.

Z relacji powyższych świadków wynika więc, że poza materiałem zarejestrowanym przez monitoring stwierdzającym, że oskarżony schował pod bluzkę jeden zestaw kosmetyków, brak jest innych dowodów, z których wynikałoby, że oskarżony dokonał kradzieży innych kosmetyków czy artykułów spożywczych w postaci kawy czy czekolad. Mając więc na uwadze powyższe ustalenia, Sąd przyjął, że oskarżony w sklepie (...) w M. dokonał kradzieży zestawu kosmetyków i szamponu.

W ocenie Sądu omówiony materiał dowodowy świadczy, o tym że oskarżony swoim działaniem wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk w zb z art. 13 § 1 kk. w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

Nie budzi też wątpliwości, że oskarżony swe zachowania przestępne podejmował w ramach czynu ciągłego. Zgodnie z art. 12 kk dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy stwierdzić należy, że działania oskarżonego popełnione zostały z góry powziętego zamiaru, świadczy o tym identyczny sposób działania oraz zaplanowanie z góry przestępczego procederu. Działania oskarżonego podejmowane były w krótkich odstępach czasu, a czyny oskarżonego godziły w takie samo dobro – mienie.

Wskazać ponadto należy, że oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa o jakim mowa w art. 64 § 1 kk. Zgodnie z powołanym przepisem, Sąd przyjmuje taką kwalifikację czynu, jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary, umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany.

Oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim II Wydziału karnego z dnia 11 października 2007 roku, sygn. akt II K 228/07 za przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności. Powyższą karę pobawienia wolności oskarżony odbywał w okresie od 27 czerwca 2009 roku do 27 czerwca 2010 roku. Przestępstwo z art. 284 § 2 kk jest przestępstwem podobnym do czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie I aktu oskarżenia. Mając na względzie powyższy okres odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności, należy uznać, że warunek odbycia przez oskarżonego co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności został spełniony. Wskazać także należy, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności.

Na okoliczność uchylania się oskarżonego od wykonywania obowiązku opieki nad synem zeznania złożyła B. M.. Z relacji świadka wynika, że razem z synem utrzymuje się z alimentów płaconych przez fundusz alimentacyjny, zasiłku rodzinnego i wynagrodzenia za pracę. Świadek podkreślała, że osiągnane przez nią dochody nie są wystarczające na zaspokojenie podstawowych potrzeb jej dziecka i często zmuszona jest pożyczać pieniądze od rodziny i sąsiadów. Powyższe okoliczności w swoich zeznaniach potwierdzili świadkowie I. M. i R. T..

Mając na uwadze ustalenia poczynione w niniejszej sprawie nie może ulegać wątpliwości, że oskarżony był zobowiązany dołożenia na rzecz swojego syna, a poprzez nie wykonywanie tego obowiązku naraził osobę uprawnioną do niemożności zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Ponadto zachowanie oskarżonego polegające na niewykonywaniu obowiązku było równoznaczne z faktem uchylania się od niego i to w sposób uporczywy. W zarzucanym oskarżonemu okresie nie wykonywał on żadnej pracy. Oczywistym jest, że oskarżony jest osobą zdrową mającą obiektywną możliwość wykonania nałożonego na niego obowiązku. Fakt nie płacenia żadnej kwoty na utrzymanie syna świadczy o jego lekceważącym stosunku do nałożonego obowiązku.

W ocenie Sądu omówiony wyżej materiał dowodowy świadczy, że oskarżony dopuścił się również popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 209 § 1 kk

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art.53 § 1 i 2 kk oraz w art. 54 § 1 kk. w szczególności miał na względzie rozmiar wyrządzonej szkody, stopień zawinienia, a także względy prewencji indywidualnej i ogólnej. Sąd wziął też pod uwagę zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające oskarżonego.

Sąd dopatrzył się szeregu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu wielokrotnej karalności oskarżonego, szczególnie, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach recydywy. Przeszłość oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

W ocenie Sądu dla osiągnięcia celów kary wobec oskarżonego nie jest wskazane zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, albowiem wobec oskarżonego nie można przyjąć pozytywnej prognozy, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 8 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w dolnych granicach ustawowego zagrożenia przy uwzględnieniu, że oskarżony działał w warunkach recydywy jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych obowiązek uiszczenia równowartości skradzionych rzeczy tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.).